

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XVIII. perducitur vsque ad Annum D.XC.
nempe ab Anno primo Iustini Senioris, vsque ad quintum Mauritij Augusti.
Complectitur annos LXXIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 572. Ioannis Pap. Annus 13. Ivstini Ivn. Imp. 7. Annus 7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14926

etiam in Ecclesiastis dicitur: Et si te
possum invenire in celo: et si te
inveni in celo: et si te regnare possim: Teferat autem
miserere mei: ab aliis Regnantebus: sicut adhuc nar-
ravimus propositum: huncque Gregorius: Hunc Deus mihi
sicut vestrum credentes Regem vobis admonebit: quod non sine deum vobis peccatis: qui vel minimum
quod unum crebus Ecclesie auctoritatem: qui vel feruens
eum via regum aliorum suarum definire: Quod
misericordiam eum Rex paternus exemplo duo Concessit: sicut
Rachamis et zecet que Luceas congregauit: suo
locutione.

IESV CHRISTI.
Annus 571.

JOANNIS PAP. INSTINI IVN. IMP.
Annus 12. Annus 6.

Adveniens Dominus quingentesimus septuagesi-
mus annus: quae Indictionis: quo Alboinus
Longobardus Rex: vi regnauerit in Italia annos tres
quadriginta: Kalendis Octobris mortuus: cum paulo
ante lustrum: emerit per tres annos & amplius
dilectus est illis: Qui 3 annos non admiratione dignus
est: sed etiam eloquio et sapientia: et ut Tertullianus
cum patre anno: aliquip mensa obliuionem perferens: tan-
tum discere et didicere & subdidicere Longobardum. In quam
anno per portas: que dictum sancti Iacobi: ad Orientali-
m: in exercitu: quoniam non in porta media concidens: quam
in exercitu: non in porta media: sed in Strato: verbi-
cuiusque portas et citas: Tunc quidam de Longobardis ita
regnauit enim: Momento dominus Rex: quale votum resul-
tu: longam annos ratum: et ingrediens in urbem: Vere enim
Cordis et populi in hac civitate: Segundum Alboinum: vole-
bat quod invaserit populus: qui se detinebat: gladiis ex-
tinguit: Quod si pax talis vobis defumperit: veniam promis-
sione: quoniam: cum auctoritate Regis: non sic promissione pos-
sum: Tunc etiam vobis populus in paleam: quod quidam
longobardus: exhortatus: alterum compensis in corde dolorum:
quoniam ex parte non valens: mox in mortis necem: patre cadem
victus: ex parte: confitimus: mox cum Helmingo: qui Regu-
lum etiam amplexus: et collaterum: & erat: ut Regem interficeret:
Qui Regiam fuisse: ut Peredentum: qui erat vir fortissimus:
ut etiam superius diximus.

Cetera etiam interficiuntur: huiusmodi sunt: Cum in con-
tra eum: quod exportaret: quod Venerans Letum reficeret: cum
rua: quia caput Chonitum Regis: sui facri fecerat: Regis
et alienigenarum: lari precepit: et qui cum vi comparsis suo
victus: ex parte: aspergunt: Hoc unum videtur impotuisse: veri-
tatem: Cuius laetus: ego hoc positionem vidi: in quedam die fe-
sti latissima Francorum: ut vobis communis suis orientibus: mani te-
remus: Igitur Rosmunda: id est vero Alboini Regis no-
trorum: non accidit: ut alium compensis in corde dolorum:
quoniam ex parte non valens: mox in mortis necem: patre cadem
victus: ex parte: confitimus: mox cum Helmingo: qui Regu-
lum etiam amplexus: et collaterum: & erat: ut Regem interficeret:
Qui Regiam fuisse: ut Peredentum: qui erat vir fortissimus:
ut etiam superius diximus.

Cetera etiam: Regis suadent: tamum nefas consenserunt:
aliter: sed etiam in lectulo sic voce: cum quod Per-
edentum: etiam amplexus: et collaterum: ut sapientia: et
potest: quoniam: ex parte: aspergunt: Sequitur quod ei in pa-
re: felix regnum suum: Certe non: Peredentum: taliter por-
petrat: qui cum Alboini interficeret: aut rite: si gladio ex-
tinguit: Tunc etiam: Regis malorum: quod sentit: et quod sentit no-
lant: et taliter in Regia necem: coacta: aegrit: Tunc Rosmunda
etiam si Alboinum in mortis corpori delicit: magnum in Pal-
estinam: facti praeponit: contra alia armis subtrahit: ipsa
victus: et velut caput: ne tolli: aut exanguii posset: fortissi-
morum: & tanta confusum: iustum Peredentum & Helmingo:
interficeret: quoniam: ex parte: aspergunt: introduxit: Alboini: subito
ex parte: interficiuntur: malum: quod immobiles intelligi: maximi-

tius ad fratrem porrexit: quam strictius ligatum cum trahere
non valeret: ex parte: scabello suppeditare: se per aliquot tempus
defendit: Sed hunc propter dolor: ut bellum: confitimus & summe audie-
re: nihil contra hostem prenatur: quasi unus de meritorio inter-
fectus est: uniusque misericordia consilii perire: qui per nos: ipsorum
fratres in bello: fortunatum exiit: hic finalis Regis Longo-
bardorum: qui incolit Italiam: & tot malorum: quae sunt
subiecti: primus exiit auctor: Subdit vero Paulus dia-
conus de fuga: Rosmunda ad Romanos: Rautenam
cum Helmingo: & simulque cum Longobardorum Regis
theatro: Sed que virtusque sunt: conseruata mala Ros-
mundam & Helmingem: ab eodem sic beatuliter accepit:

*Tunc Longinus: Profectus erat: is missus ab Imperatore Hexar-
chus: motu ab auctor que Rautenam: suadet capit: Rosmunda: ut Hel-
mingum interficeret: & ipsius se nuptiis copularet. Illa ut erat ad-
monitum: nequitam facili: cum affectaret Rautenam: suam domina-
tur: ad latum: faciem perpetrando: affensionem probat: atq[ue] di-
cam: Helming: se in ballo abliterat: excedentis mortis poculum:
quod salutare offert: proponant. Ille vix sensit: se mortis poculum
obligo: Rosmunda: exultato: gladio: super eam: quod reliquum
erat: habere cogit. Siquis omnipotens: Dei indicio: Regis interficer-
tes neglexerunt: uno momento: perierunt: huicque Paulus:
quibus videlicet: representatam de Rege: & que Regis tra-
ges: iam: ita plane agente: Deo vindice: ut qui innocios
populos crudeliter: depescerent: in se ipsos: sicut ipsorum
timorem: feuerint: retroquerent. Successit post Alboinum:
Clephus Rex: remunxit regnum: annum: unum: & mes-
ses: quinque. Corrigendus vero: texus: Gregorii Tar-
nenensis: esse: videatur: ubi: praeter omnium sententiam: Al-
boinum regnasse: in Italia: tradit: annos: septem: ab ipsa enim:
Gregorii: Papae: sententia: de tempore: aduentus:
Longobardorum: difterepate: cognoscitur: quam: duabus
ipsius testam: epistolis: superioris: proposuimus.*

Sed de propagatione Longobardorum: in Italia: regni
diu inum admirare: constituta: quod manifeste declara-
rum: euera: Dicem permisile: cia modi: feros barbaros
potiri: Italia: ut eius: dominio: Orientales: exueret: Impe-
ratores: quibusvis: barbaris: aduersus: Romanos: truci-
ores: siue: tandem: fieret: ut exculta: Graecorum: tyran-
nie: & vendicata: Francis: cum: Urbe: Italia: eadem: magna
ex parte: cederet: Romano: Pontifici: ita: suauiter: Deo: ex
more: cuncta: disponere: qui: semper: maiores: Ecclesie:
clades: incolos: confuerunt: compendi: prouentibus:
sic: & Ecclesie: ipsius: nomine: cognoscitur: occinnis:
Prophetas: dant: sit: c: in translatione: dilata: mihi: cum: &
confidim: illud: Graecorum: euauit: quo: deprimerere:
Romanam: Ecclesiam: diuinus: laborarunt: redditia: illa: magis
magisque: ex: iforum: cladiibus: ampliore.

IESV CHRISTI
Annus 572.

JOANNIS PAP. INSTINI IVN. IMP. 7.

Annus 1. Annus 7.

Vigintiesimus ac septuagesimus: secundus: Domini-
ni: annus: quinte: Indictionis: ad eis: quo: Ioannes
Papa: vbi: sedis: letat: annos: tredecim: minus: diebus: quarti-
ordicem: moritur: tertio: Idus: Iulii: vix: Anstasio: admo-
nemur: qui: ex: eoder: haec: habet: Hic: ampliavit: & ex-
planavit: cemeteria: sepulcrorum: martyrum: Hic: configuit: et: relatio-
nes: & annula: vel: luminaria: in: cæsare: cemeteria: per: omnes: Da-
menses: et: Lateranis: ministeriat: Hic: perfecit: ecclesiam: san-
ctorum: Philippi: & Iacobi: & dedicavit: eam: & in: hinc: Eodem
tempore: Ioannes: Papa: & ipse: mortuus: est: & sepelitus: est: in: basi-
lica: S. Petri: Apolloni: tertio: Idus: Iulii: Hic: fecit: ordinationes: duas:
per: metem: Deciduum: presbyteros: triginta: ducas: tredecim:
Episcopos: per: dicas: felias: numero: sexaginta: & unum: Cef-
alus: Episcopus: eius: mensis: decem: dies: tria: huc: Anstasi: fuit: De
subrogatione: igitur: successoris: agemus: suo: loco: anno:
frequent: Exiit: cuiuslibet: familiis: epiphila: respondemus: ad
consultationem: Archiepiscopi: Viennensis: cuius: date:
cum: non: sit: certus: annus: ut: loco: collocari: potuissit:
hic: illam: ponemos: sic: enim: se: habet: d.

IV.
ROSMUNDA
EX REGI-
NA ET HEL-
MIGIS OBI-
TUS.

CLEPHIS
EX ROM-
GORDI.

C. Psal. 4.

I.

JOANNIS
PAP. OBI-
TUS.

*Ex Bibl. Blar.
ad. à le à
Biblio Cal.
part. S. I. pa-
rt.*

Ioannes Episcopus Finito Venenensis
Archiepiscopo.

De ejusmodi Missione de quibus in litteris vestris requisiatis,
sitas charitatis vestra, quia vario apud diversas ecclesias sicut: adier-
em alexandrina ecclesia, alter Hierosolymitana, alter Episcopi-
na, alter Roma facit. Cum morem & institutum debet et ferare
ecclesia Iusta, que fundamentum sancti habuit ab illa sumptu,
eiusmodi est: Venerabilis pallium vestrum per famulos presbyterorum vestrum eum
cum tuis defunctorum, nolentes te priuare antiquo beati Petri
numere: summi mententes de capillis sancti Pauli, ut ejus ecclesia
vestre illius intercessione solatum, per cuius dicipulum suscep-
tum ratione honestam. Et alia manu. Benedictus Apollinaris
rus vos ab amore malignorum custodiat.

Ad hanc tempora cuidem Ioannis Romani Pontificis,
antequam ramen Longobardorum transperirent in Italicam,
Confidimus Episcopum Aquinas, qui vivente adie S.
Benedicto iam federe cooperat, defunctorum est, vt tellatur
S. Gregorius, qui delpius ex his vita ad Deum transiit
cepsit his verbis a Vnusque, generalia vita. Confidimus a-
quino ex iustitu Episcopi fuit, qui imponebat se in memori-
bus memoria Iusti Papa defunctorum est. Hunc propterea ha-
bouit frumentum, nolens rejungere. Cum inter multa hoferant
leges vel acies, viri, qui praeferunt suorum, quadam die vixit sui-
cam a circumflanis, ciuitate, ripose dei ejus, ut etiam annos
belis amarissime plangere: eum stendo responsum, dicens:
Quem post te Petrum habebimus? Quotus ipse Petrus per propria
fornit respondit dicens: Post Confidimus in memoriis postfuneris
filiuum. O Agapita & his hinc. Quoniam propterea verba clara,
vixibunt extremitatem. Quo defundit enim de lege
pastorum suorum curam Andreas dicendum illam, qui quoniam in
statu istius eterni cursum feruera equorum, atque hoc ex hac
vita subdulitudo, ad Episcopum ordinem legimus acceptum est qui in
eadem civitate seduco fuit. Quo adhuc operifera, ita cuncti habi-
tatores ciuitatis illius & barbarorum gladio & pestilenti innumer-
atis & rapiatis sunt, ut post mortem viuunt nec quippe eos
inueniunt potuisse. Sic itaque completa est res Dei sententia, quatenus
nisi post dies eum duorum sequentium una Ecclesia palorem
numine habuerit, bruciique Gregorius: qui quidem cum
sub Ioanne Papa contulit dicat, nec quoniam eius Ponti-
ficatus anno finit, sed etiam referat, hic ad finem resuget
ciuius Pontificis ex more voluminosum colloquio cum re-
liquis aliis, quo certe anno minime definita & reperiuntur.
Porro ex his etiam infelicitate statum huius temporis
postfamus inter reges cum delatorum penitus sum-
us ob belia, non eriam ob peccatum integrum ciuitates.
Quod rursum ad Confidimus ipsam speciem, & cetera nomini-
& ciuitatis in Nodi & reperiunt Episcopum, qui
sub Hilario Papa clarus & perniciens ad Symmachum tem-
potam, & concilia Romana sub iustis Pontificibus cele-
brata reflectur: licet priorem illum aliqui non Con-
fidentiam, sed Constatutum appellaram inveniuntur.

Vt autem ad postremum de scriptis eiusdem Ioannis
Pontificis nomine ed his agamus: fuit enim episcopula
vniuersitatis Episcoporum Germanie & Gallici ad eum Cor-
episcopos, qui ibi qui effecit Episcoporum viri parent:
data habeunt eadem sub Confidatu Iustini sexto cum Na-
tive, & quo designavit ille Iustus praesens annis, si anis fin-
gulis eum getuisse dixerimus Confidatum. Etenim quem
anno tertio Confidens secundo fullo confit ex recita-
tione eius constitutio, utique hoc fuit imperium anno
leptimo & gen ante oportuit gessisse lectum confidatum.
Vetus dum decimoquarto Kalendas Augusti cal-
endam data reperitur epistola, utique non nisi ad tempus
post obtum Ioannis referri potest: adeo ut impossibile
argui facile possit: quis & non ex his tantum, sed & diis
signis coniunctur non esse Ioannis, sed ex iustissimis
meritis Mercatoris. Etenim nomen Corepiscoporum,
de quoq; manere integra est epistola illa tripla, in Gal-
lia hoc in Germania penitus et aboliuit Confide
cta Gallica Concilia his temporibus celebrata, &
nullam de Corepiscopis inuenientem mentionem: Sed quod
eadem epistola continet de Lino & Cleto Romanis
Pontificibus, quoniam non fuerint ex vera Romani Ponti-
fices, sed Corepiscopi tantum: est plane ab omni antiqui-

tate & veritate histrio alienum. Sunt pretetra ala hi-
go que vultum exprimat Mercatoris, huc potius fab-
uli vendicatio, sic & de his factis.

Hoc patitur cano defunctorum est Charibertus Franco-
rum Rex, qui regnabat Parisis, cum tenuisset regnum
annos octo: sed que illa obivisa facta digna prece-
rit in restum iudicij magni Dei, h. c. recentenda
potamus. Gregorius iugurta, qui his temporibus vivebat,
hac primis de ipso habet: Viderat non silentium, quali-
ter ut beatus Martinus praefatus latens ad res ipsas defendendas
quaqua tuba, accommodat. Charibertus Rex cum exsitu ciuitatis
ecclesia Dei negligenter, despectivo, sacerdotium, magis in locis iu-
deis declinans, auctorum est etiam auribus, locum quendam, quem i.a.
filius S. Martini diu in tempore restituerebat, sibi iuvi, reddi
debet loco autem illi Nasicella namen resuerebat, sibi iuvi, reddi
qui accepto inquit, pueros velocius missi, qui Remiculam
illam in suo dominio subiungunt: Cumq; hec recte possumus vide-
retur haberet, inquit in locum illum flebiles in eum equiti, dirigi-
bili, equitata oratione praecepit eis: Alii Accidentes ergo pa-
cium, quod coactum fuerat, accipiens in ignorante expen-
sas, Cenac, intinctorum studiis ageretur seruitur, ac quia ap-
pofsum coram copiis expenderet, correspondere ratio: & fit
admirare, & si male dispersi ait excederant, & ait regule prae-
parauit, alijs se sepius ingentem palorum accumulationem trans-
diuertit. Tandem fabularum, nam Dei intelligentes, pacios extra
terminum loci, quis aspergi posuerint, excellunt, sanguis recipi-
ant, nunciant Regi rem illum innotescere detinet. Et inde has
cum suis pertinet, discerunt. Domine cum, & ex pax isti.

Qui sutor repletus, sic dixit ferens: Sicut super, sum inno-
tu debet, regnante me hunc baculum non habeo. Quod pos-
sum divina insigne et translatum accipere, quicunque adiuvent aeu-
glorissimum Sigelerto Rege in eum regnum, ad fungendum bea-
ti Euphratii Episcopi, hoc in demo sancti Martini restituit, quod
visque adhuc ab eis bacula possumus. Studia has omnes posse-
tem habentes: sic vespera alio, & aliis non fidei: eti: hos adiungit
vespera dimittit, ut domine non inferat Ecclesiam: Vnde ex illo
Deo velocius feruntur faciem. Et sicut monens, ut qui depo-
testiathus hunc legit, non trascurat manu si trahit, & si fate-
tur dictum, hucusque Gregorius, piam ingeneris motu-
mentum legent.

Quomodo autem idem S. Euphratius Taronensis
Episcopus siudem regis obtutus propheticis spiritu pra-
fens, idem auctor alibi narrat his verbis: Idque quod, Pan-
theram cum a multis crebris virginitate, ut ad occasum Chariberti
Regis desertus accederet, & inveniens muram ne difficeret: tandem
commovit a fossa ut prepararet, tamen, in his flante ratione, ut de
coram suam tuam, ut reuerstus plastrum, lacrimas equum
& cattulus ad ita preparatis, tamen, in his flante ratione, ut de
biles viam incideat, ut reuerstus plastrum, lacrimas equum
modo hoc ter in clamore. Dicuntur autem fidei que ejus ha-
bita: ut que tam infantur parae in inferis, tam facile desobiret:
ascerit: Princeps ad quem non incepit: obligeat: vnu-
cans, & satis verba tanta seruat. Admonitionem autem de vnde
& satis verba tanta seruat. Admonitionem autem de vnde
plastrum de cunctis inferis resurget, ut in Euphratius pidi-
ctio Gregorius eius in Episcopatu in celo.

Vetum euodem Chal. berum decessibus excom-
municatum a Ian. & Germano Parisorum Episcopis ob in-
conum coniungit: quod siue ut superius iudicatum
affirmatur: que post obtumum de Theodigide Regi-
na lecuta fuit, in maxima: Ne: multo post illatum excom-
municationem a Ian. & Germano, & ipse Rex post eam decepit. Causa
post obtumum, Theodigida yna Regnum eius numeros ad Gen-
theram Regem dirigit, ut vitro ejus matronam eius. Quib;
Rex hoc reddidit responsum: Accedere ad me unum piget, tam
theat, ut fieri ergo enim appetat tam facilius magis in po-
pulo, ut scilicet manus mecum hucire, quam cum genito meo,
ad eum profecta est. Quod cernens Rex, ac Reclina eum, ut
manu misericordia adiuvet. Tunc ablatu manu, pacis tribu-

IV.

REX
EXCEPIT
IN ADVI-
STO DAN-
NO BES-
CLES.

V.
d. Greg. &
Glor. cap. 10.
cap. 11.
PRÆTICE
M. ETHER-
NIA.

VII.
DE IN-
DUC-
TIO-
NIBUS
C. NO-
BIS
H. A.
G. T.
vol. 1.
1. 4. 2.

quem infani exi diem extremum clausile vidimus, non enim post mortem, sed cum regnare cepit, laudare cognoscere: quas laudes & Nero commeruisse potuit, qui primo triennio opime imperii habens moderatus est. Sed de Theodigilde, atque de rebus Gallicis, hacce nus iam ad Hispanicas transeamus.

Hoc ipsi anno, mense Decembri celebrata est Synodus posterior Bracharense anno secundo Aiamiti Regis Suenorum, ut eius Acta sui exordio declarant his Reges: Regnans Dominus Iesu Christo, current Aera sexten- resima deinceps, die desimo octavo Kalendarum Ianuariarum, cum Gallici Episcopi tam ex Bracharense, quam ex Licensi Synodo cum fusi Metropolitani, precepto priuatis gloriosissimi Regi simul in Metropolitanam Bracharense Ecclesiam convenientem, id est. Martino Nitigio⁷. & c. omnes numero duodecim. Stacui sunt autem capones decem ad Ecclesiasticam disciplinam spectantes, extant ipsi quidem ab ipso Martino Metropolitano canone collectore summa industria elaborati, quos tu confulas. Porro eadem Aera sextenresima declina, quicquid Metropolitanus suo Nitigio ad propria referuntur Episcopi. Luti habere conuentum, in quo de eadem secunda Synodo Brachasi habitu mentio facta est, de his locuplets taliis etiis vetus constitutio eiusdem Regis haec pariter Aera data, vendicata autem in lucem ex abdito Ecclesiasticis tabulis ab Ambroso, quo nomine plutimum ei debent Hispani, omnesque simul rerum antiquarum studiosi. Recitat ipse, quis in ciudem Regis constitutionis habent exordio verbis istis:

De omnipotenti nostro & vero Patri & Filio & Spiritu sancto, qui sua sapientia ineffabilis in Deitate perfecta ex ante-

*cessum quaecumque sunt tam praesentia, quam futura in infinito, ut premissum ordinatur atque disponatur dominus. Ipsi calorem Regis inspirante seu operatione, ego Theodosius Rex, cognomen etiam Mirus Gallici rotum prouinciae Regis, Deo, cuiusque genitris gloriae Maria ac easter Sancti cupiens effigiam & ferundus, iocundatione natae Del Consilia in Licensi iam prefatae prouinciae prouincie vnde omnium Catholicorum Episcoporum, seu religio-
rum virorum, nobis ab ipsis intimatione est in animo corde, per felio, auctoritate etiam iudeo Apostolia sancti Petri, cum legio-
nem leti exceptimus, hucque ex eius constitutionis exordio Ambrosius ex quibus & illud intelligi, nullus sedis Apo-
stolice auctoritate Reges, cum priceriperent Episcopos ad Synodos conuenire. M. siam autem apparet ad hanc*

Regem a Ioanne Papa legationem, simulacrum paternum regnum accepit. Miris quidem fusile liquet Romanorum Pontificum, nouos, vbi cumque essent, Christianos Reges legationibus conuenientes, quibus eos, quae decent Catholicos Principes, conicerent, & quae opus essent ad religionis statum integre & consecrandum, ut facerent, zegne ubertate, facultatemque eisdem eam tribuerent, que ad res bene confidendas nec illa videbatur.

*Sed quae post regis constitutionem Nitigii Episcopi verba postrema recitat, id est: vbi enim de his Rex egit, quia ad terminos diocesis constitutos in priori Lu-
censi Concilio conferendos admovit, ipse Nitigius Episcopus ista subiecit: Huiusque determinationis fe-
derationis Comitatum a me Nitigiu natu Del Licensi sedis Episcopo diligentissime exquiri, per antiquorum virorum scientiam, seu scripturarum ieremi etiis veterinarum studioissime posse per-
tulare. Synodus Bracharensem secundam vident in diebus gloriosissimi domini Maronis Regis sub Aera sextenresima deinceps in
praefecti eius Regis & omnium Catholicorum magnatum ro-
tum Gallici. &c. Sed illa haud leuis subortitur de textu de-
pravato suplicio, cum Theodosius ea dicatur constitutio, quam ex Aera notata & mentione secundae Synodi Bracharense constat non patris eo nomine appellati, sed filii Aiamiti esse: nam quod veterque Mirus sicutor, commune nomen fusile vide tur Regibus Sueorum, ut Ambrosius existimat, cui consentio: sed & Theodosius, sicut & Mirus, eorum fusile Regum cognomina hono-
rem & dignitatem aliquam significantia, hand facile ad-
mittendum puramus: nam cum ambo eiusdem fuerint Reges regni, non diversa cognomina, sed eadem illede-
fuerant ipsorum nominibus apponenda, unde magis in*

XII.

elle in scripto virtutum librationum (veracide) erat de-
lapsum, putamus.

XIII.
EVX OMES-
IA PROFES-
IO QVINTI-
TAS YMO-
DI.
a Greg. lib. 3.
cyp. 37.

b Greg. ad
Theodolum,
lib. 3 cap. 33.
c Greg. lib. 3.
dpa 24. ann. 5.

XIV.

* Nigetio
MARTINI
BRACHAR.
COLLECTIO
CANONVM

XV.
d Epist. de
Script. Eccles.
c. 22.

c Sieger.
de Script.
Eccles. c. 29.

XVI.

f Euseb.
c. 6.
C. YMMIA
CONTIA
ANASTA-
TIOCH. E-
DIPLOP.

Quod vero eadem sancta Synodus cum faciens ecclesias Oecumenicas receperit Synodos, omilia Quinta, quatuor tantum numerus, nampe Nicenam, Constantinopolitanam, Ephesinam & Chalcedonensem : rationem diles ex Gregorio Romano Pontifice, quod videlicet Quinta (vraita) non sit actum de fide, sed de personis ; in illis vero quatuor de fide, ob id que illarum professio necessaria videretur. Nihi est ergo, ut ob id ipsum factum Episcoporum in solipsorum & schismatis possint adducere quibus cum confit (vel dictum est). Apostolicam feden literis atque legatione ad Regem misit communicales. Videamus enim & ipsius quoque Gregorium b interdum nonnata quatuor recentere Oecumenicas Synodos, cum tamen & Quintam recipiendam esse velleter. Ad eundem Luceius Ecclesie Episcopum Nitigiam, finimq; ad viuens Lucetii Cœlium Martini Brachari Episcopis collectione & commendatione Orientem lù canonicu directe huic cemodi perbreui p[ro]ficiat nota :

Domino meo beatissimo & apostolica fide honore suscipiendo in Christo fratris Nitigio * Episcopo vel viuens a Consilio Licensio Ecclesie Martino Episcopo. Canone sancti, qui in partibus Orientis ab antiquis Patribus constitutis sunt, postea autem successione in tempore Latinam lingue translati sunt. Et quia difficile est, ut simpliciter antiquis ex illa lingua transferant in alia, familiis, illud accidit, ut in tantis temporibus scriptores aut non intelligentes, aut dormitantes nulli aperte mutantur, & propriez in his canonicis alijsa simplicitate videntur obijr ad eosq; et, ut cum omnia diligenter, que per traductores oculis dila- sunt, immutata simpliciter, & emendata sicutarem, ut pri- mum observem, ut illa, quae ad Episcopos vel viuens claram pertinet, ut in parte conscripta sunt; similiter & quia ad latos persuecerunt, sicuti sunt admata : ut de quo capitulo sive aliquip ratiocinatio vel celere invenire extat ipsa collectio canonibus oecologis inquit quaque locupletata.

Verum fuerunt illi dem viri illa scriptorum monumen- ta, quibus fiducias domi agit, hec est d[icit]: Martini Damasceni nos alegre fidelissimum Pontificem, ex Oriente partitione wigam, in Gallicam venit: ibique conuersus ab Ariana impetrato ad fidem suorum papalis regulam fides & sancte religionis conseruit, ecclesiæ informans, monasteria condidit, copiosas praes- tria p[ro]p[ri]e infrastructio componebat. Cuius quidem ea legi librum de Differentiis quatuor virtutum, & aliud volumen epistoliarum, in quibus horat viri eternitatem & conuictum fidei, orationis inflantiam, & electio[n]arum distributionem, & super o[mni]bus cultura[n]ibus viri eternam omnium pietatem. Hanc regem Thedobaldus R[eg]e Suevorum, temporiis ultro, quibus lugianum in Hispania, & Athragidu Hispania Imperium tenuere, haec libidinosus. Porro liberum illum de Virtutibus quatuor completem honeste vita formulan, inscripsisse ad Mironem Regem, Siegerius est testis. Reliqua de eodem Sanco tursum in eius obitu dictum fuisse. Sed iam pandat vela in Oriente in oratio.

Hoc ipso anno, qui nameram S. Anastasiu Sinaite Episcopi Antiocheni fedi vindicemus (vbi Chioneo Nicophorus docet) ipsa a Iustinio Imperatore in exilio multus est, inque locum eius subrogatus Gregorius fuit. Hec autem quomodo le habuerint, ab Eustasio res fui tempore profequeretur petramus historiam: ipse enim de his agens h[ab]et primum ac f:

In primis itaque Anatoliam bi illi obiecta crimonia, primus quod sacram tuba suam extra modum & in ullam viam necesse sum proficeret: deinde quod conuicta in ipsius recretu Anatoliam enim, cum regreteret, quod causa ejus, et farrum hec utrumq[ue] effuso affligi posset? ingenio respondere ferunt: Ne à Iustinio comunitas totius Oribe Princeps disperget? sed Antiocheni exhortavit. Quis etiam destitutus Anatoliam successerit, quod pa- fideliant ei per unionem, cum Episcopo ejus designatus, Anatoliam d[omi]natur. Alia prates et criminis agnitionibus, qui Imperator in infinito (credo) inferire studebat, ei intendebantur. hic: Eugrius de exilio Anastasiu, qui exilii visit annis viginti quatuor et for enim annis fedit Gregorius qui in loco eius a Iustinio est subrogatus, vel annis viginti tribus,

viximus haber Eugrius g) inde Mandatis Imp[er]atoris tempore iteram telluris uirat, ut suo loco dicimus infelix. Verum cum à Iustinio depositus dicatur Anastasius, non tamen suo coacto adhuc Episcoporum conuentu & eis factum licet docet id enim Eccl[esi]i Confaniopolitani Episcopi superioris emartare exemplum. Porro quem in locum eius substitutus Gregorius diximus, hunc minime laudat Eugrius sic dicens h:

Pef[icit] ilium Gregorius ad sarcina Episcopatus gradem elatus fuit, qui ob posterius facultatem magnam apud eum gloriam conferens est. Hi acutate state monachis mundi vienienti gregarij est, & adorantib[us] & exaltib[us] anno in ea decantant, ut cum tam primum probescere insuper, ad summum ac perfidissimum gradum pertinuerint, præferuntur, & monachos Constantinopolitanis in quo vixit in asperis & austriis aridis. Deinde mandato iustificatione consuetu[m] in monte sima præfatu fuit, ubi obiecta a barba Sicuti Arabus in grandissima incisa percussa. At cum in illa locu pacem conseruat, unde ad Episcopatum capessendam ascensit fuit. Erat vir quadrum, fons prudentiam, fave virtutem, felicitatem præstantissimum, & ad quamcumq; rem animam suam applicaret, in eis persicentia longe diligentissimum: atque ut mens peccandi non patet, sic nullo modo adduci, & vel sententia edet, vel hominum peritio inscribet postulante.

Ia porro magisq; ac pecuniarum feci legationem, liberata nomine & manucentia in quenque ym[en]o, ut cum aliquo prediret, ingens malitius praeter eos, qui sicutum comitatu conuenient, eis sequetur, & qui vel videtur, vel audiatur cum galimatianis, frequenter confluunt. Atque ad extreamum aliquid dignitatem ampliatur, in qua collutus fuit, hac secunda adiecta suore ornamenti, quod videlicet homines sibi sponte inducunt sepe vel prope in eis intueri, vel verba facient in audire cuperent. Erat enim ad desiderium sui in anima omnium, qui quandoque de causa vel quoscumq; modo ipsum compellat, infra dictum apertissimum, admirabilis cum primo affectu, ferme propter leprosum inauditus, & fuit ad rem quampli intelligentem acimum ex tempore elicendam per actus, sic ad optimi consilium appendens & ad indicandum temus de suo relo, temus de auct[oris] felicitatis. Unde etiam evenit, ut tot & tam egregia fama gereret nibil enim diffidat in eis statim.

In magnam prateries tradidit auctoritem non solum Imperatores Romanos, veru etiam Reges & seruorum propriae quid omnibus ita vixit, quae non poterat neccepit neque sibi, quam non aliquando omnis potestat. Cuius quidem se fugaciam res geste argumento esse possunt. Erat quoque in eis multa seruicias, & intercedit: ut non exponatur, immo etiam permagna comitas & mansuetudo: ut illud prædictus Gregory Theodosius dum in eum optime conseruit: Scerit[ur] si cum pudore temperata fuit, ut neutratus ledet[ur] ad altera, sed veraq[ue] altera opem maximam conseruerit commendationem. Ite E[st] E[st] uagris: sed & alta de eodem laude dignissima tradidit, quibus apparet eum minime nulli violenter in feden Antiochenam intrulam, sed legitime electum, cum Anastasiis fuitur in synodo ad Episcopos esti non sufficiat, quia tam specie pretesta iustitie legitime condemnatus. Aliquis quan[do]cunque usque tunc porit laudem interius, an non poterit in gloriam probitis, qui ut for & late aliunde, quam per officium in ouile oculis ostendit? I[ust]ro eundem Gregorium etiam postea ex aliis rebos pro beatis genitum famam gloriatur eccl[esi]e, dicitur inferius.

H[ab]e[re]to in eius ingenuis mita illa dicenda, quod eodem Gregorio Episcopo Antiocheno in P[re]to S[an]to I[ust]ro, omni equitate narratur historia de S. Coimmo Abbate: Narravit nobis Abbas Eustathius presbiter Eusebium, dicunt: Cum esset I[ust]ro apud Patriarcham Gregorium venit ab Hierosolymis Abbas Coimmo cum libro Latr. Phatn. vir singulari religiosus & stricte exterimique dogmatum valde tenax & celans, ut diuina[m] scripturarum scientiam non seleniorum infraclau. C[on]tra ergo I[ust]ro in festis dies non paues, defensus est. Et iugis Patriarcha presbiter illa reliqua in monasterio suis c[on]petit, vbi q[ui] potuit erat quidam ipse eum. Dicunt ergo quod eis profectus sum, ut salutem populoru[m] donem. Et autem super a sepulchro eius iacent homo quidam pauper elemosynam petens ad regedurum, in eplum. Cum ergo me confessus petens pauper terro prostratum & sensi orationem facientes, dicit mihi: Abba, magis profecta